

ИВАН ВАЗОВ

В ОКОПА

chitanka.info

Кървавият бой престана,
мракът нощни наближи.
Паднал българин в окопа
там до сърбина лежи.

Един други се убили;
куршум щичу дал ответ.
Гаснат сили, скоро двама
ще оставят белий свет.

— Брачо — сърбинът изпъшка, —
гаче те познавам аз?
— Аз съм, Йово, добра среща,
господ пак събира нас.

Жал ми е за теб, сюрмахо,
имаш дребна челяд ти!
— Фала, брачо... Памет тъмна... —
Кой си, я ме подсети,

дека с тебе се видяхме?
— Във Алексинацкий бой —
турска кръв там проливахме...
— Петко! Ти си? Брачо мой,

опрощавай... Лепо помня,
без теб тамо аз бях леш.
Майка ми за твойто здраве
често палила е свещ...

— Сполай, Йово... Няма нужда,
ти по-харно отплати!...
Ний избихме се кат псета,
господ нека ни прости.

— Брачо! — Йово, аз умирам...
Огън, жажда! Ох, горйъ!
— На водица в манерката,
пийни, брат. И аз ще мръ.

— Сполай, Йово... па прощавай,
свърших!... Моят гроб е тук!
— Петко! И аз с тебе брачо:
ще заспим един до друг!

Мръкна. Въз полето бойно
падна нощната мъгла;
пад мъглата спят спокойно
хладни, кървави тела.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.